

Trước con cù China mạnh động và...nhiều hơn thế nữa

[Hà Hưng Quốc, Ph.D \(Danlambao\)](#) - “Một ngày nào đó chúng ta có thể phát hiện chính xác lý do tại sao phía Trung Quốc quyết định triển khai giàn khoan cùng đội tàu đi kèm đến chỗ đó vào thời điểm này. Chúng ta biết rất ít về cách mà những quyết định như thế được đưa ra.” (Nguồn: Dân Luận. Trung Quốc Tính Toán Sai Trong Vụ Giàn Khoan của Bill Hayton do Huỳnh Phan chuyên ngữ).

Những dòng này của Bill Hayton cho thấy thế giới đang thắc mắc cái gì mới là lý do thực sự bên sau động thái của Trung Cộng vào những ngày gần đây. Chờ đến một ngày nào đó trong tương lai mới phát hiện chính xác lý do thì có thể đã quá muộn, cho Việt Nam nói riêng và cho toàn vùng ĐNA nói chung.

Trung Cộng muốn trỗi dậy và thật sự hóa rồng thì cần phải có khả năng ra tới biển xanh biếc dương sức mạnh. Hiện giờ thì Trung Cộng vẫn còn là con Cù China mạnh động đang bị nhốt trong ao. Động thái mạnh mẽ của Trung Cộng trong những năm gần đây không có gì là khó hiểu. **Tất cả và bằng mọi giá Trung Cộng phải đột phá để mở ra một thông đạo từ ao nhà tới biển xanh và một hành lang chiến lược bảo đảm an ninh cho Cù China.** Đó là cốt lõi của vấn đề. Đó là tầng nền tảng của các tầng chiến lược Trung Cộng đã và đang thực hiện. Đó là trả lời cho câu hỏi “Trung Cộng thực sự muốn gì ở Biển Đông?”

Chỉ có điều khó hiểu là tại sao Trung Cộng lại chọn vào thời điểm này và đặt giàn khoan tại vị trí đó với một đội tàu bảo vệ giàn khoan, một lực lượng hùng hậu có thể nói là chưa từng có từ sau thế chiến.

Để mở được con đường ra biển xanh và chủ động an ninh cho con đường chiến lược này, Trung Cộng nhất định phải thâm tóm bán đảo Đông Dương trong tay. Với những diễn biến gần đây, và với tin tức tình báo có độ khả tín cao, có thể dự đoán là **Trung Cộng đang lặng lẽ tiến hành một trực liên minh quân sự Hoa-Lào-Miên-Thái. Liên Minh này sẽ là lưỡi dao cắt đôi vòng đai tiếp cận Trung Quốc nhằm phá chiến lược “bao vây tiếp cận” của Hoa Kỳ.**

Nếu đúng như dự đoán, và nếu họ thành công, Trung Cộng không những sẽ thao túng bán đảo Đông Dương mà còn kiểm soát toàn bộ Nam Hải, Vịnh Thái Lan, một phần biển Andaman, uy hiếp Việt Nam từ mọi phía và hội đủ yếu tố chiến lược để có thể triển khai chiến tranh toàn vùng.

Trung Cộng đã nắm trọn Campuchia trong tay sau khi đã nhử đi những nhân vật quan trọng thân cận Việt Nam. Đặc biệt là từ sau tai nạn máy bay ngày 9 tháng 11 năm 2008 giết chết Hok Lundy, Tư Lệnh Cảnh Sát Campuchia, và Sok Sa Em, Phó Tư Lệnh Quân Đội Campuchia, thì chính quyền Hunsen đã công khai trở mặt với Việt Nam và không che dấu thế liên minh với Trung Cộng. Tuy TT Hunsen từng là “gà nhà” của Việt Nam nhưng quan hệ đó đã rạn nứt và xấu dần kể từ 2002.

Và trong lúc cả thế giới hướng về Biển Đông dõi theo “China’s Mobil National Territory” HD 981 neo trong lãnh hải Việt Nam và lo lắng về những hậu quả tiêu cực của động thái trên thì Trung Cộng lặng lẽ thu tóm nước Lào, một đồng minh trung thành với Việt Nam. Bốn nhân vật chớp bu do Việt Nam đào tạo đã tử vong trong một tai nạn máy bay ngày 17 tháng 5 năm 2014, ngay sau khi Thường Vạn Toàn, Ủy Viên Bộ Chính Trị và là Bộ Trưởng Quốc Phòng của Trung Cộng, ghé thăm Lào. Cái chết của họ cũng là cái chết của “*Việt – Lào hai nước chúng ta, Tình sâu hơn nước Hồng Hà, Cửu Long*”. Tuy cần một thời gian nữa mới thấy rõ hậu quả của sự việc nhưng có thể nói ngay bây giờ rằng Lào đã chính thức rớt vào tay Trung Cộng.

Cũng cần nhắc lại là ngày 25 tháng 5 năm 1998 cũng đã từng xảy ra một tai nạn máy bay quân sự tại Xiêng Khoảng, Lào gây tử vong cho 20 sĩ quan Việt Nam trong đó có 5 tướng lĩnh và 5 đại tá: Đào Trọng Lịch, Trung Tướng Tổng Tham Mưu Trường, Thứ Trưởng Quốc Phòng, UVTV Đảng Ủy Quân Sự Trung Ương; Trần Tất Thanh, Trung Tướng Tư Lệnh QK2; Trần Minh Thiệt, Thiếu Tướng Phó Tư Lệnh kiêm Tham Mưu Trường QK5; Phạm Minh Thanh, Thiếu Tướng Cục Trưởng Cục Nhà Trường, Bộ Tổng Tham Mưu; Thiếu Tướng Vũ Xuân Thủy; Đại Tá Hoàng Bình Quân; Đại Tá Lai Thế Cường Đại Tá Cao Tiến Lâm, Đại Tá Ngô Quang Vinh, Đại Tá Lê Văn Hân. Nhìn chung họ là những sĩ quan giàu kinh nghiệm chiến trường và nhiều người từng là sĩ quan chỉ huy chống quân xâm lăng Trung Cộng tại mặt trận Vị Xuyên, Hà Giang.

Một tai nạn rơi máy bay khác (không nhớ ngày tháng năm) đã giết chết đoàn cán bộ cao cấp vài chục người của QĐNDVN trong chuyến công tác viếng thăm bán đảo Sơn Trà, Đà Nẵng. Và cách đây không lâu (không nhớ ngày tháng năm) một máy bay bị rơi trên đường trở về đất liền trong chuyến công tác ủy lạo chiến sĩ Trường Sa. Tai nạn này đã giết chết rất nhiều sĩ quan tham mưu cao cấp của Quân Khu 5.

Dĩ nhiên không phải là những sự cố ngẫu nhiên. Lại càng không phải là tình cờ khi tất cả nạn nhân đều là những sĩ quan giàu kinh nghiệm đang trân giữ trọng địa sinh tử của Việt Nam. Tuy là không thể trưng ra bằng chứng cụ thể (và dù có bằng chứng cụ thể thì cũng không được phép công bố) phương pháp “tai nạn rơi máy bay” dùng để thủ tiêu tập thể giới chức quân sự mà Trung Cộng muốn trừ khử là phương tiện hiệu quả và dễ thực hiện hơn hết.

Thái Lan cũng không nằm ngoài tầm tay khuynh đảo của Trung Cộng. Mới đây Thái Lan đã đồng ý để cho Trung Cộng tiến hành xây dựng con kinh đào Kra Isthmus. Theo bản tin ngày 13 tháng 3 năm 2014 của Menafn - SinoCast Daily Business Beat via COMTEX và ngày 14 tháng 3 năm 2014 của Global Time, một tập hợp đa công ty của Trung Cộng đã khởi công, trong đó có Sany Heavy Industry Co., Ltd., Xuzhou Construction Machinery Group Co., Ltd. và Guangxi Liugong Machinery Co., Ltd.. Về mặt kinh tế con kinh đào chiến lược này chắc chắn sẽ mang lợi ích đến cho nhiều quốc gia, ngoại trừ những quốc gia hưởng lợi lớn từ kinh đào Malacca. Nhưng về mặt an ninh toàn vùng, một khi kinh đào Kra đã được đào xong và nằm trong tay của Trung Cộng thì nó lại là một tai họa. Nếu như Thái Lan trong những ngày tới cũng rớt vào bàn tay của Trung Cộng thì coi như lộ đồ thâm tóm bán đảo Đông Dương đã thực hiện xong.

Hành lang chiến lược của Trung Quốc đang hình thành và càng lúc càng hiện rõ.

Tại Koh Kong —một tỉnh duyên hải của Campuchia nằm cạnh Thái Lan và hướng ra vịnh, một địa điểm chiến lược— Campuchia đã giao 36 ngàn hecta đất, bằng một nửa diện tích của Singapore, cho Tập Đoàn Phát Triển Liên Hợp Thiên Tân (Union Group) với thời gian 99 năm, dài hơn một đời người, để xây một “Ankor Watt trên biển” với dự án Botum Sakok hơn 3 tỉ USD cộng thêm gần 10 ngàn hecta đất cho dự án xây đập thủy điện. Một tiền đồn biển của Trung Cộng đang mọc lên trên đất Campuchia, áp sát biên giới Thái Lan. Đúng như nhân viên kiểm lâm đã từng ngăn chặn phóng viên Reuters đi vào vùng đất này đã nói: “Đây là Trung Quốc.”

Tại Bokor —một cao nguyên có độ cao trên một ngàn mét nằm sát biên giới Việt Nam nhìn ra vịnh Thái Lan và Biển Đông, cách cảng Kampongson 90 km, với những cao điểm quân sự và quân cảng xung quanh như cao điểm 144, 146, 162... và quân cảng Ream— Vườn Quốc Gia Bokor, còn có tên là Preah Monivong National Park, đã bán cho Chinese Corp. Bên trong khuôn viên của Bokor, tập đoàn quốc doanh Sinohydro của Trung Cộng đã xây đập thủy điện Kamchay, nhấn chìm hai ngàn hecta rừng. Trong quá khứ những giàn radar đã từng được đặt trên đỉnh Bokor. Nơi đây cũng từng là thành trì của Miền Đỏ. Không ai biết được hiện giờ Trung Cộng đã cài đặt gì ở những nơi được khoanh vùng “của người Trung Quốc.” Những giàn radar? Những giàn tên lửa? Những căn cứ bí mật? Một điều chắc chắn Bokor đang/sẽ là một tiền đồn biển của Trung Cộng mọc lên trên đất Campuchia, áp sát biên giới Việt Nam.

Một nhà máy sản xuất sắt thép và một tuyến đường sắt 400 km nối liền khu vực sản xuất thép trong tỉnh Preah Vihear đến hải cảng Koh Kong, kinh phí trên 11 tỉ USD, cũng đã được ký kết giữa Tập Đoàn Sắt, Thép và Hàm Mỏ Campuchia với Tập Đoàn Đường Sắt Trung Quốc. Đồng thời các công ty Trung Cộng cũng lên kế hoạch xây một tuyến đường sắt cao tốc 400 km từ đất Lào lên hướng Vân Nam và đang thu xếp để ký hợp đồng xây một tuyến đường sắt khác với Thái Lan. Một tuyến đường chiến lược nối liền Vân Nam/ Côn Minh tới vịnh Thái Lan và nam Biển Đông đang hình thành. Thêm vào đó là QL78 dài 120 km, nối liền Vân Nam với Thượng Lào, xuống Đông Bắc Campuchia, tới cảng Kompongson nam Campuchia, và nối với Tây Nguyên của Việt Nam ra tới biển. “*Để thực hiện kế hoạch mở đường xuống vùng biển phía Nam, Bắc Kinh đang củng cố ba tuyến đường bộ từ biên giới Vân Nam xuống Vịnh Bengal và Vịnh Thái Lan. Tuyến thứ*

nhất từ Côn Minh đến Mandalay (Miến Điện), tuyến đường thứ hai từ Côn Minh đến Chiang Rai (Thái Lan) bằng ngang tiểu bang Shan của Miến Điện, tuyến đường thứ ba cũng từ Côn Minh đến Chiang Rai (Thái Lan) nhưng qua các tỉnh Luang Nam Tha và Bokeo trên lãnh thổ Lào.” (Nguồn: Sách Lược Mở Đường Xuống Phương Nam Của Trung Quốc. Nguyễn Văn Huy, 26/2/2012).

“Từ năm 1995, Bắc Kinh tiến hành đề án xây dựng 5 Vùng Kinh tế đặc biệt, gọi tắt là SEZ (Special Economic Zone) hay Khu chế xuất, và 14 Thành phố Hải cảng Mở, hay OCC (Open Coastal Cities), dọc các bờ biển.... Bắc Kinh đã thành công trong việc gán ghép các tỉnh Quảng Châu, Vân Nam vào tiểu vùng sông Mêkông để tạo thành một khu vực kinh tế lớn hơn, rộng 2,6 triệu km2 với 326 triệu dân. Từ đó đến nay, Trung Quốc trở thành quốc gia đầu tàu lãnh đạo tiểu vùng hạ lưu sông Mêkông.” (Nguồn: Sách Lược Mở Đường Xuống Phương Nam Của Trung Quốc. Nguyễn Văn Huy, 26/2/2012).

Như ông Chheang Vannarith, Giám Đốc Cambodian Institute for Cooperation and Peace, nhận xét “đối với Trung Quốc đây là vấn đề chiến lược, vì ở đằng sau là các vấn đề Biển Đông và cả Ấn Độ Dương.”

Những náo nhiệt ở mặt Biển Đông, thực có và hư có, là một phần trong chiến sách trá ngụy để Trung Cộng thuận lợi tiến hành âm mưu nắm lấy đường không-địa dọc hành lang Đông Dương để một mặt (a) an ninh thủy lộ cho Cù China ra biển hóa rồng, còn một mặt khác là (b) chuẩn bị cho chiến tranh thôn tính trong tương lai.

Trong lúc đang viết bài này thì đọc thấy tin tức cho biết quân đội Thái vừa làm một cuộc đảo chánh nhanh gọn. Ngoài việc nền dân chủ non trẻ của Thái Lan bị bức tử, tương lai của Thái Lan còn tùy thuộc vào thế lực nào đứng sau chống lưng cho tướng lĩnh và động lực thực sự của họ. “Thái Lan, một quốc gia dân chủ mà Bắc Kinh đang tìm cách lôi kéo vào quỹ đạo ảnh hưởng. Những xáo trộn chính trị gần đây tại Thái Lan nằm trong kế hoạch hoạch này.” (Nguồn: Sách Lược Mở Đường Xuống Phương Nam Của Trung Quốc. Nguyễn Văn Huy, 26/2/2012). Những ngày tới Thái Lan sẽ còn phải đối diện với một chuỗi bảo bùng trước mặt!

Đồng thời cũng có tin tức cho biết là Trung Cộng đang tập trung 300 ngàn quân sát biên giới Việt Nam. Rất nhiều người lo ngại Trung Cộng sẽ tấn công trên đất liền. Theo nhận định cá nhân, không tin rằng Trung Cộng sẽ không làm vậy hoặc ít ra là chưa đến lúc. Giao chiến trên mặt biển hoặc xua chiến hạm chiếm lấy một vài cứ điểm quân sự của Việt Nam ngoài biển có khả năng cao hơn và có lợi hơn cho Trung Cộng.

Nếu họ tấn công Việt Nam như năm 1979 thì người ta có phần nào nhẹ nhõm vì nó cho thấy Trung Cộng vẫn chưa đủ bản lĩnh. Một cuộc chiến như vậy chỉ làm hao xương máu vô ích và không mở rộng toàn vùng. Trên đất liền Việt Nam sẽ có nhiều cơ hội hơn để chống trả và chiến thắng Trung Quốc.

Ngược lại, nếu chỉ động binh dọa nạt và là một phần của chiến sách trá ngụy nhằm kéo sự quan sát của thế giới theo hướng họ muốn để rảnh tay thực hiện ý đồ lớn hơn mới là điều thực sự đáng lo ngại vừa lâu vừa dài. Và trong vòng vài năm nữa, khi đã thực hiện xong liên minh quân sự Hoa-Lào-Miên-Thái, nếu Trung Cộng manh động châm ngòi chiến tranh hoặc xua quân thôn tính thì đó mới là cuộc chiến tốn nhiều xương máu và nhấn chìm toàn vùng trong khủng hoảng.

Trên thực tế Trung Cộng có thể thành công trong nỗ lực hình thành một liên minh quân sự Hoa-Lào-Miên-Thái cắt đôi vòng đai bao vây tiếp cận của Hoa Kỳ. Đồng thời cũng có thể chính sự hưng hãn của Trung Cộng sẽ giúp cho một liên minh quân sự của ĐNA ra đời, đặc biệt là liên minh quân sự của các quốc gia Thái Lan, Nam Dương, Mã Lai, Việt Nam và Phi Luật Tân.

Một khi Trung Cộng đã không thể độc chiếm Biển Đông thì chắc chắn không một quốc gia nào khác có thể. Nếu đã thế tại sao các quốc gia đang tranh chấp lãnh hải (loại trừ Trung Cộng) không **cùng nhau khai thác tài nguyên tại những vùng tranh chấp và dùng nguồn lợi để thành lập quỹ Bảo An Biển Đông?** Nếu đã đạt được sự đồng thuận, liên minh có thể dùng nguồn lợi còn nằm dưới biển làm **“thế chấp” để “mượn” từ nhiều cường quốc trên thế giới trong thời gian nhanh nhất “khí tài tuần tra và an ninh biển” để trang bị cho lực lượng liên quân?** Và có lẽ đây là giải pháp mà Trung Cộng sợ nhất vì tính chính danh của nó và vì Trung Cộng không còn sự chọn lựa nào khác ngoài con đường “trôi dạt trong hòa bình” và “không thể” tiếp tục manh động với lân bang.

Trung Cộng có được ngày hôm nay là do chính chính sách Strategic Engagement của Hoa Kỳ đã kéo nó lên từ đáy vực của nghèo đói và lạc hậu. Đương nhiên là Hoa Kỳ phải trù liệu có một ngày “nếu như Trung Cộng trôi dạt không bằng con đường hợp tác và hòa bình thì...” Chính vì trù liệu này mà Hoa Kỳ mới có những vòng đai “bao vây tiếp cận” và vòng đai “bao vây phi tiếp cận” phòng khi bất trắc.

Một yếu tố khác càng quan trọng hơn là **Hoa Kỳ biết rất rõ nội còm của mình trong thế kỷ 21 và về sau nằm ở Pacific Rim. Hoa Kỳ sẽ không để cho bất cứ một nước nào đá mình ra khỏi vùng và giật lấy nội còm đó.** Nó trở thành là vấn đề sống chết của Hoa Kỳ. Tất cả những hoài nghi về ý chí của Hoa Kỳ “đến để rồi bỏ đi” là không cần thiết.

Nếu như, chỉ là nếu như, Trung Cộng tham vọng và ngông cuồng đến độ cả gan khởi động một cuộc chiến tranh thôn tính, đối đầu vũ lực với Hoa Kỳ, thì điều gì sẽ xảy ra? Đáp án đã bày rõ trên thế cuộc phân bố quân sự. Vòng đai bao vây phi tiếp cận sẽ khóa chặt. Liên quân Anh, Mỹ, Nhật, Hàn, Phi, Úc cộng một số quốc gia trong ASEAN sẽ rút gân Cù China, như Na Tra đã làm với cha con Long Vương Biển Đông.

Căn cứ theo hiện tình thì Nga đang bắt tay với Trung Quốc. Nhưng hai quốc gia nương tựa vào nhau chống lại Hoa Kỳ không có nghĩa là một đồng minh chiến lược, lại càng không phải là một liên minh quân sự. Nó chỉ cho thấy Nga đang đuổi sức trước quả đấm phong tỏa kinh tế của Hoa Kỳ nên dẹp tự tôn để nhờ đến sự trợ giúp của Trung Quốc. Nó cũng cho thấy luôn sự mong manh của nền kinh tế Nga vì hẹp nền và thiếu sinh lực.

Với tình trạng yếu ớt như vậy thì Nga càng không muốn giúp cho Trung Cộng trỗi dậy và gây nguy hại cho chính Nga. Không, sẽ không có liên quân Nga-Hoa. Nói cho cùng, nếu có chiến tranh toàn vùng không chừng Nga sẽ liên quân với Anh, Mỹ đánh bại Trung Cộng. Hai siêu cường Nga-Mỹ tuy có giành nhau địa bàn ảnh hưởng nhưng không đại đột hủy diệt nhau và rất hiểu ý nhau trong những ván bài chia chác quyền lợi. Còn Cù China chưa học được cách hành xử có trách nhiệm của một siêu cường mà đã nôn nóng vung quả đấm của siêu cường lại quá ham hố và tự tin vượt giới hạn cho nên trở thành nguy hiểm. Vì vậy, có một ngày Cù China sẽ trở thành là mồi nhậu nếu cứ tiếp tục mạnh động.

Hoa Kỳ là một quốc gia có chiều dày kinh nghiệm về sự trỗi dậy và đã từng lần lượt quật ngã tất cả siêu cường trong quá trình trỗi dậy và chống trỗi dậy. Do đó, mọi đánh giá và chọn lựa chiến lược của các quốc gia trong vùng nên hiểu rõ về Hoa Kỳ và cần cân nhắc cẩn trọng.

Nam Hàn và Nhật Bản là hai quốc gia đã nhờ cậy dù quân sự của Hoa Kỳ che chở nên đã không hao tốn kinh phí mà còn rảnh tay rảnh trí tập trung toàn lực vào việc xây dựng kinh tế và đã trở thành là cường quốc trong một thời gian ngắn. Sự chọn lựa đúng của một quốc gia trong vùng không những giúp cơ hội cho đất nước đó mà còn giúp duy trì hòa bình lâu dài cho toàn vùng.

Chính sách ba không trong một bối cảnh tốt thì có thể là một chính sách khôn ngoan. Nhưng với bối cảnh đang vận hành hiện nay và những dự đoán cho tương lai, chính sách ba không có thể được diễn dịch là không bạn, không lối thoát và không tương lai.

Hy vọng là Việt Nam cho mình một cơ hội tốt và tích cực đóng góp vào nỗ lực duy trì hòa bình.

Hà Hưng Quốc

Nguồn: Dân Làm Báo

Chuyển đến: **Nguyễn Quang**

Ngày 1/5/4893 – Giáp Ngọ (29/5/2014)

www.vietnamvanhien.net